

bindelse med risikoanalysen og risikovurderingen, som går forud for en eventuel godkendelse. Det er en forudsætning, at de andre sojebønner ikke er gensplejede planter, som ikke er godkendt i henhold til udsætningsdirektivet.

Der er efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke baggrund for at antage, at markedsføring af planten i EU-medlemslandene vil have utilsigtede miljø- eller sundhedsmæssige effekter. I Miljøstyrelsens og andre myndigheders risikovurdering indgår det element, at sojebønnerne skal anvendes i videre forædling. Således er step by step-proceduren fulgt, og der er ikke tale om tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet.

Spm. nr. S 2217

Til erhvervsministeren (25/7 95) af:
Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Er det i overensstemmelse med 2. samordningsdirektiv, når Finanstilsynet i en række tilfælde med nødlidende pengeinstitutter har ladet en overtagende bank gennemgå det nødlidende pengeinstituts engagementer med henblik på at vurdere vilkårene for en eventuel overtagelse?«

Begrundelse

I henhold til artikel 16 i 2. samordningsdirektiv skal myndighederne behandle oplysninger om kreditinstitutioner som fortrolige oplysninger. Kun når der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger videregives i forsøg på at redde kreditinstituttet. En sådan videregivelse forudsætter domstolens medvirken.

I en række tilfælde, herunder i forbindelse med Bikubens overtagelse af Bornholmerbanken og Spar Nords overtagelse af Himmerlandsbanken, lod Finanstilsynet de overtagende pengeinstitutter gennemgå engagementerne i de nødlidende pengeinstitutter. I ingen af tilfældene skete det efter en domstolskendelse eller med en domstols medvirken.

Det er ikke hensigten med spørgsmålet at rejse spørgsmålet om, hvorvidt Finanstilsynets handlemåde var rimelig ud fra en samfundsbe-
trægtning eller ikke. Hensigten er alene at kon-

statere lovmedholdeligheden af handlemåden. Umiddelbart synes der at være handlet i klar modstrid med 2. samordningsdirektiv i de to nævnte tilfælde.

Svar (2/8 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Finanstilsynets medvirken ved forsøg på at redde et nødlidende pengeinstitut består primært i at formidle kontakten mellem det nødlidende pengeinstitut og et eller flere pengeinstitutter, der kan tænkes at ville overtage det nødlidende pengeinstituts forretninger helt eller delvis.

Når denne kontakt er etableret, stiller det nødlidende pengeinstitut materiale til rådighed for det overtagende pengeinstitut til vurdering af det nødlidende pengeinstituts forretningsområde, dvs. engagementsportefølje m.v. Udveksling af fortrolige oplysninger mellem pengeinstitutter er ikke reguleret i 2. banksamordningsdirektivs art. 16.

Det kan tilføjes, at en sådan udveksling af oplysninger er en forudsætning for, at overtagelse af nødlidende pengeinstitutter kan finde sted. Det pengeinstitut, der modtager oplysningerne, er endvidere selv forpligtiget til ikke at videregive disse til andre uberettiget.

Spm. nr. S 1668

Til indenrigsministeren (16/5 95) af:
Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren undersøge, hvorfor der er gået over et år, fra politiet har fået beviser for, at en tyrk ikke opfylder betingelserne for sin opholdstilladelse, og til nu, uden at der er sket udvisning?«

Begrundelse

Ifølge Sjællands Tidende den 13. maj 1995 er politiet frustreret over den langsommelige behandling af denne sag i Indenrigsministeriet.

Allerede i efteråret 1991 startede politiet med at kontrollere, om den pågældende tyrk og hans danske hustru virkelig boede sammen. I løbet af et par år besøgte politiet ægteparrets adresse 20 gange, uden at manden var til stede, og dermed